

11. Ander psalmen

Jan Utenhove

bron

Jan Utenhove *11. Ander psalmen*. Gillis van der Erven, Emden, 1559

Zie voor verantwoording: http://www.dbnl.org/tekst/uten003ande01_01/colofon.htm

© 2001 dbnl

**11. Ander psalmen door J.V. Autheur der
Duytscher ghemeynten (die te Londen was)
sangkboeck, namaels daertoe in rijme, op
sangswijse te samen ghestelt, ende nu op het
eerste in drucke tot stichtinghe ende troost aller
vromer Christenen wtgegaen.**

Ephes.5.c.19,

Wordet vol gheests, ende spreket onder malkanderen door Psalmen ende lofsanghen
ende gheestelicke liedekens, singet ende Psalmet den Heere in uwen herten.

An. 1559.

Het Argument des 45. Psalms.

Onder de figuer van dat houwelick Salomonis, met de dochter van Pharao, beschrijft ons Daud hier dat gheestelick houwelick Christi, met zijnder ghemeente, so Osee,2. *ende* Ephes.5. staet, ende Daud bewijst klaerlick, dat Christus warachtich God zy, *ende* oock warachtich mensche.

Eructait cor meum.

I V.

My koemt te voren een rede goedt
Die wt dat herte bersten moet,
welck ick den Koninck wil toe-schrijuen,
Mijn tongh is nu

seer wel ghemoedt,
also te dichten met der spoedt,
als een rasch schrijuer konde schrijuen.

Du bist de schoonste die daer leeft
Dynen lippen ghenade aen kleeft
Mits dat dy God seer heeft begnadicht
Gordt aen dijn sweert met grooter kracht
Gheweldich Vorst so groot geacht
Suldy zijn door dijn wonderdaden.

Met spoet rijdt eerlick ouer breyt
Op het woort der warachticheyt
Tot den volcken met grooter eeren
Vergheselschapt met sachtmoedicheyt
End allerley gherechticheyt
Dijn rechte hant sal dy wonder leeren.

Dijn pijlen sullen scherp en hart
Doorgaen dyner vyanden hert
Die volcken sullen voor dy vallen
Dijn throon bestaet doch eewelick
Den stat O God dijns Coninckrijcks
Is des gherechticheyts staf in allen.

Du hebst lief de gherechticheyt
En haet oock allerley boosheyt
Daerom dat dy God bouen allen

+ Dijn metghesellen heeft ghesalft,
Met der blyschap olij en salf,
Die op dyn lidtmaten moet vallen.

Dijn kleyders wel rieckende zijn
Na Myrrhe, Aloe en Cassi fijn
Wt yvooren palaysen ghenomen
Om dy alwech te maken vro
Der Koninghen dochters daer toe
In dynen dienst ghewillich komen.

Dijn bruyt staet dy ter rechter hant
Verciert met goude van Ophir gent
Hoort dochter siet neyght doch dijn oore
Vergheet dijn volck als dreck en stof
Vergheet dijns vaders huys en hof
Cleeft hem aen hem alleen wilt hooren.

En den Coninck sal dijn schoonheyt frisch
belusten want hy dijn Heere is
Du salst hem dienen ende aenbidden
Die dochter Syri met gheschenck
Ende die de rijkste onder t'volck zijn
Sullen oock voor dijn aenschijn bidden.

T'ciersel der koninghinnen schoon
Is inwendich door s'konincks doen
Haer kleedt is van goude gheulochten
Den Coninck toe sal sy zijn bracht
In kleyderen konstich ghewracht
Met de maeghden die haer steits volghen.

In blyschap en verhoeghing groot
Sullen sy buyten allen noot
In s'konincks tempel ghebracht werden
Voor dijn vaders sullen dy
Kinders zijn die du stellet vrij
Tot vorsten door de gantsche aerde.

Dijns naems met schrijuen wil ick seer
Ghedachtich zijn so lang so meer
Tot alle ewen en gheslachten

+ van der oueruloedt Christi,
hebben wy al ontfanghen
Jo.1 Hc.1. want hy is die
rechte Faron waervan dat
Psalmo 133. staet.
So vermaendt Christus zijn
bruyt so Luc.14. Joan
12.staet.

Daerom sullen de volcken dy
Belijden eewelick seer blij
End dynen naem altijd groot achten.

Het Argument des 46. Psalms.

Dauid hoochlick verblijdende, singet van Gods stercke macht, ende van zijn vaderlicke hulpe, ende bewijst dat hy vastelick op God betrouwt, ende niet vreest wat daer geschiet, na dien dat God met hem is. Desen Psalm verweckt oock alle kranck-gheloouighe, om op God te betrouwen, wanneer de goddeloose rasen ende veruolghen.

Deus noster refugium.

I V.

God is ons een toelucht en vaste borcht,
In teghenheynt bystandich onbesorcht,
dies sullen wy niet schricken,
Al waert schoon dat

d'aerrijcke sou vergaen,
 Of die berghen in Zee sick souden slaen,
 wy souden niet verschricken ⁺

Laet d'ruyschen t'meer en sick verheffen op
 Laet die berghen met haren hooghen sop
 Sick roeren en beweghen
 Die beken schoon aller ghenadicheyt
 Sullen Gods stat verhoeghen ouerbreyt
 End s'Heeren woonst verheuen.

Midden in haer is God daerom sal sy
 Niet wanckelen, want God sal se staen by
 Al voor des morghen stonde
 Die volcken zijn seer oproerich gheweest
 Die Rijcken zijn door oploop oock beweecht
 D'aerde is ghedroocht te gronde.

Maer voor ons is der heerscharen Heer besorcht,
 Die God Jacobs is ons een vaste borcht
 In alle teghenheden
 Komet doch al en willet mercken aen ⁺
 Die wercken groot die de Heer heeft gedaen
 Ende zijn wonderheden.

Ghenadelick weert hy de krijghen wreet
 Totten eynde des gantschen aertrijcks breet
 Maeckt die boose ter schanden

⁺Hoe seer dat de godloose
 rasen so sullen sy Gods
 woort niet wtroeyen, maer
 het sal altijd de gemeynte
 Gods vertroosten.

⁺Den vredelicken tijt in dat
 geestelick rijcke Christi.

Die bogen sterck breect hy met grooten spoet
De spiesen scherp maeckt hy te niet, en verboet,
Die waghene ten lande. ⁺

Staet doch af en my voor dijn God bekent
Die daer groot ben in den wolcken bekent
Ouer die gantsche aerde
Met ons is der heerscharen Heer en God
Die God Jacobs sal ons een vaste slot
In noodt beuonden worden.

⁺God vermaent die
gheweldige tot zijnder
kennisse

Het Argument des 52. Psalms.

De heylighe Daud straft de goddeloose die de goetheyt Gods verachten, de welcke ouermits dat sy op haer seluen staen, sullen haestelick vergaen, maer die gheloouighe die op God betrouwen, sullen groen zijn gelijk den Olijuen boom.

Quid glorias.

I V.

Waerom roemdy du machtighe in boosheyd,
die goetheyt Gods men daghelicks wel siet,
Schand

en verderf dijn tong steits ouerlegt,
Als een scherp schers dat buyten weghe schiet,
Schadighen steits, wel doen bemint ghy niet,
die loghenen beminstu meer dan t'rechte,
tot schandelickheyt dijn valsche tonghe wrechtet.

God sal dy schenden ende dy dryuen vrij,

Wt dijn lant ende dijn Saedt te niete doen,
 D'welck de vrome schouwende sullen sy,
 Vreesen en oock bespotten de onvroen,
 End segghen dit's den man die euen koen
 Op God niet staet maer op zijn groote hauen
 End sterckt sick in alle boose daden.

Maer ick sal den groenen olijue boom
 Doch zijn gelijk in't huys des Heeren breyt
 Want ick mijn hoop sekerlick sonder droom
 In Gods goetheyt voor eewich heb gheleyt
 Eewich sal ick tot dijn lof zijn bereyt
 door dijn toesage wil ick dijn hulpe verwachten
 Om dijns naems wil, dien die de vrome grootachten.

Het Argument des 67. Psalms.

Dauid biddet God den Heere, dat hy niet alleen de Joden, maer oock de heydenen met zijn kennisse begauen wil, het welcke hy oock ghelooft dat gheschieden sal: Daerom vermaent hy oock alle volcken om God te louen ende te dancken.

Deus misereatur noster.

Ons' God wil ons ghenadich zijn,
 En synen segghen gheuen,
 verlicht ons met zijn aenschijn,
 Hier end int eewich leuen,

Op dat wy heyden leern fijn,
zijn weggen t'allen tyden,
ende de salicheyt diuijn,
die hy ons om verblijden:
Ons schijnt sonder vermijden.

Die volcken dancken dy O Heer
En prijsen dynen name
Sy verhoeghen in dyner leer
En iuychen vrolick t'samen
Dat du recht vonnist dat volck al
Dat hier woont beneden
En leydet dat na dijn gheual
In de hemelsche steden
Daer blijerschap is met vreden

Die Heyden dancken dy eenpaer ⁺
Sy louen dy ghenadich
Want du maeckt de aerde vruchtbaer
En gheeft vruchten ghestadich
En seghent ons met oueruloet
Met dyne gauen krachtich.

⁺Alle gheestelicke ende oock
lichemelicke segeninghen
komen van God.

Du seghest ons tot ons behoedt
Dies moeten wy ghedachtich
Dijns wesen Heer almachtich.

Het Argument des 83. Psalms.

Dauid begheert van God hulpe tegen die omligghende onbesneden natien, die *Jerusalem* ende die ghemeynte Gods altijd sochten te vernielen, desen Psalm is oock een gebet der Christenen, teghen alle Tyrannen ende poorten der hellen, die de kercke Christi willen ouerweldighen.

Deus ne sileas.

I V.

Swijcht doch niet Heer, O God wilt niet stil wesen,
Verdraecht doch niet langher dit iammer wesen,
Dijn vianden Want sy sick steken op,
Die dy

haten verheffen haren kop,
 teghen dijn volck listelick sy raedtslaghen,
 teghen dijn erf hebben sy raet gheslaghen. ⁺

Sy hebben geseyt laet ons nu gantz wtroeyen
 dat se niet meer volck zijn noch niet en bloeyen
 Dat gheen ghewach sy des naems Israel,
 Gherooft hebben sy en teghen dy rebel
 Een bont gemaect Edom ende Dismaeliten
 Moab oock gaer end die Gebaliten.

Amon daer toe, Amalech de Palestijnen
 Die van Tyro ende Assur met den synen
 Die kinderen Loth hulpe hebben ghedaen
 Laet hen den loon met Madian ontfaen
 Met Sysara en Jabin aen kysons beken
 In Endor al vergaen, soo't heeft ghebleken.

Maeckt dat al haer vorsten als Oreb varen
 Als Cheb, Sebach Salmana sonder sparen,
 Die daer seyden laet ons de woonste Gods
 Besitten vrij als het deel onses lots,

⁺De Godloose verbinden
 haer te samen teghen de
 vroomen maer God maeckt
 te niete alle haer raetslaghen,
 ende vangt die in haer
 wijsheyt.

Jerusalem latet ons nu vertreden
End het gantsche lant met alle syne steden.

O God wilt se als een Rat onghestadich maken,
Als een stoppel voor den wint door dijn wraken,
ghelijck een vuer dat een groen wout verbrant,
Ende als een vlam die de hooghe bergen brant,
So laetse fel dijn onstuym weder vinden,
Ende verslaetse met dyn harde draeywinden.

Haer aenghesicht wilt met schaemten versoecken,
op dat also sy dynen naem besoecken,
Maecktse beschaemt verslaetse in ewicheyt
Gantsch ongeacht brengt in verdriet en leyt,
Op dat hen mach dijn naem wel bekent werden,
Ende dat du bist de Heer allein op aerden.

Het Argument des 85. Psalms.

Dauid door den heylighen Gheest singht ende propheteert van der toekomste Messie, ende van zijn gheestelick Coninckrijcke, in't welcke gherechticheyt, vrede ende waerheyt sullen regneren, gelijk oock Esa. 11. staet, *ende* eyndelicken bewijst hy oock hoe der ghelouuiger sonden, door Christum wechgenomen zijn, so Danielis in't 9, *ende* Mich. 7. staet, ghelijckt oock het gheheele nieuwe Testament leert.

Benedixisti domine.

I V.

Dijn aertrijck Heer ghenade hebstu

ghedaen,
Du hebst Jacob van den banden ontslaen.
Du hebst dijns volcks boosheyt ghenomen wech,
Sijn sonden al wt ghenaden hebst bedeckt,
dijn gramschap groot, hebstu versoet ten eynde,
End dynen thoorn daervan oock willen wenden.

Keert dy tot ons God onses salicheyts
 Went van ons af den brant dijns toornicheyts
 Wilstu alwech teghen ons zijn verstoort
 Of dynen toorn vertrecken van nu voort
 Bistu niet die, ons ten leuen wilt bringhen
 waer voor dijn volck in dy sick sal ontspringen

Thoont doch O Heer ons dijn barmherticheyt,
 ghenadelick gheeft ons dijn salicheyt
 Hooren wil ick wat God de Heere mildt
 Spreect, want tot zijn volck vrede spreken wilt,
 Ende oock daertoe weldadich zijn tot allen
 Op dat sy niet tot sotticheyt veruallen. [†]

T'heyl is voorwaer den godureesenden by
 Op dat by ons d'heerlickheyt ware vrij
 ghenade en waerheyt komen sick in't gemoet
 Rechticheyt en vreed sullen sick kussen soet
 T'ghelooue sal vast spruyten wt der aerden
 gherechticheyt sal wt den Hemel gheschout werden.

De Heere sal oock zijn goedertierenheyt
 Gheuen seer mildt en storten ouer breyt
 Ons aerdtrijck sal zijn vrucht brengen voort
 In oueruloedt al na des Heeren woort
 Gherechticheyt sal voor den vromen treden
 En ouer wech sal hy fijn gaen in vreden.

[†]Dit is den staet van den
 gelucsaligen tijd des
 geestelicken Konincrijcks
 Christi.

Het Argument des 86. Psalms.

Dauid met desen schoonen Psalm, bidt God, dat hy hem (mitsgaders dat hy onnoosel is) voor die listen der vyanden wil bewaren, ende zijn ghemoet met lust der doechden ende der godsalicheyt ontsteken. Ende eyndelick loeft hy de goetheyt ende de barmherticheyt des Heeren.

Inclina domine.

I. V.

O Heer neicht tot my dijn ooren,
End wilt my als nu verhooren,
Want ick all sins ben verdruckt,
Gaet ellendich en bedrukt,
Bewaer bid ick dy mijn leuen,
Want tot doecht ben ick begheuen,
Mijn God bewaer dynen knecht,
Die sick dy betrouwet recht.

O Heer, zijt my doch weldadich
 Goetgunstich ende oock ghenadich
 My die so ootmoedelick
 Dy aenbidde daghelicks
 End wil dijns knechs siel verblijden
 Die sick dijns roemet t'allen tijden
 Want tot dy mijn Heer mijn God
 Hert ende ghemoet hef ick op.

O Heer op dy wacht ick gheduldich
 Want du bist sacht ende ghehuldich
 Seer goedich tot alle man
 Die dy van herten roept aen
 Mijn ghebedt dan Heer volkomen
 Tot dynen ooren laet komen
 End hoor so du alwech doet
 Myns biddens stem metter spoet. ⁺

So haest als my noodt beuanghet
 Tot dy roep ick met verlanghen
 Want my pleegstu in't ghemeyn
 By te staen end anders gheyn
 Daer is gheen God te ghelijcken
 By dy O Heer des aertrijcken
 End daer is noch God noch man
 Die dijn wercken na doen kan.

Alle dijn schepsel met hoopen
 Sal tot dy komen ghelooopen
 En sal dy aenbidden seer
 En groot maken dijns naems eer,
 Want du bist groot bouen maten
 Ende van groote weldaden
 Daerom hebstu desen prijs
 Dat du gantsch alleyn God zijst.

O Heer wijst my dyne weggen
 Dat ick wandele recht ter deggen
 Bedwingt mijn herte dat het dy
 En dijn name vreese vrij

⁺In allen noodt salmen God
 alleen aen roepen, want hy
 is't alleen die van den
 beginne, die bedruckte hoort,
 ende vertroost.

+ Mijn Heere God van gantscher herten
Dijn lof wil ick stedes beherten,
En dynen naem totter doot
Sal ick altijd maken groot.

Want dijn goedicheyt ghepresen
Hebstu aen my wel bewesen
Mijn siel treckende wt der noot
End vrijende van der doot
Heer die grootsche my bespringhen
En met grooten hoopen bringhen
End staen na mijnder siele stracx
Sonder op dy te hebben acht.

Maer Heer du bist seer barmhertich +
Seer weldadich ende goethertich
Lanckmoedich in toornicheyt
Gaer goet en vol trouwicheyt
Siet my aen zijt my ghenadich
Gheeft kracht dynen knecht ghestadich
End den soon dyner dienstmaeght
Bewaer ende maeckt onuersaecht.

Wil doch een teecken ter deghen,
Dyner goedicheyt my gheuen
Op dat gantsch werden beschaemt
Die my haten onbeschaemt
End op dat het hen mach rouwen
Wanneer sy sullen aenschouwen
Dat du Heer my byghestaen
En vertroosting hebst ghedaen.

+Die wegen Gods zijn ons
onbekent ten sy datse ons
God door zijn woort wijse,
ende ons daerin doet
wandelen.

+Een warachtighe
beschrijuinge Gods, want hy
is so veel als ons noodich is
te weten so Ex 23. staet

Het Argument des 94. Psalms.

Die heylige Daud straft in desen Psalm die Epicureen, Atheisten ende die goddeloose Tyrannen, die de godsalighe veruolghen ende benouwen, euen als of daer gheen God ware, die het merckt ende straffen sal, ende hy troost alle vrome die van sulcke veruolghinge lijden, segghende: dat se de Heere verlossen sal, *ende* dat hy de goddeloose straffen ende verderuen sal.

Deus vltionem.

I V.

O Heer en God der sonden wreker recht,
God wreke recht wilt dijn kracht laten blijcken,
Heft dy nu op O Rechter des aertrijcken,
Om die grootsche te gheuen loon en recht,

hoe lang sullen die boose Heer hebben recht,
Hoe lang sullen sy sick moetwillich draghen,
Hoe lang sullen sy spreken met hoochmoedt,
End in boosheyt sick roemen end behaghen.

Dijn ghelieft volck vrijuen sy vast ontween
End dijn erfdeel seer schandelick sy plaghen
Weduwen en vreemdelingen sy dootslaghen
Weeskens bedruckt verworghen sy met een ⁺
Daerentusschen dencken sy op dy niet
Maer segghen stout de Heer siet niet de saken

⁺So spreken oock de
godloose Sap. in't 2 maer sy
en sullen die straffe niet
ontloopen. so 2. Pet.3 staet.

Den God Jacobs weet niet watter geschiet
 Ende verstaet niet van t'ghene dat wy maken.

Wordet doch wijs onuerstandighe lien,
 O ghy dwasen wanneer sulstu vroedt wesen
 Die d'oor gemaect heeft hoe sal hy doof zijn
 Die d'oogh gewracht heeft hoe sal hy niet sien
 Die de volcken straft ende wetenschap gheeft
 Den mensche al, soud' hy wilt dit betrachten,
 V straffen niet, want de Heer is't die heeft
 Ende bekent, aller menschen ghedachten. ⁺

Wel salich is den man Heer die du strafst
 En dien du hebst in dijn wet onderwesen
 Op dat du dien, rust gheefst in teghenheden
 Dewijl men den boosen eenen kuyl graeft
 Want die sal zijn volck verwerpen niet
 Sijn erfdeel oock, sal hy gheensins verlaten
 Tot dat t'ghericht met gerechticheyt geschiet
 Die de vromen gheensins sullen nalaten.

Wie sal voor my teghen de boose opstaen
 Wie sal voor my staen teghen die boozdaders
 Ten waer dat my de Heer gheholpen hadde
 Mijn siel die waer nu schoon ter helle gegaen
 Als ick oock dacht mijn voet is op den val
 Dijn goedicheyt heeft my seer vast gemaket
 Na d'hitte groot mijnder ghedachten al
 So hebben my dijn troostinghen vermaket.

Hebstu iet ghemeyn met der Tyrannen stoel
 Die daer verdruct onder den schijn van rechte
 T'samen loopen sy onder schijn van rechte
 T'onnoosel bloet dommen sy en maken koel
 Maer den Heer is my als een vaste borch
 Mijn God is my de steenroots mijns betrouwen
 Vergelden sal hy hen t'boos onbesocht
 En in haer quaet verdoemen se en benouwen.

⁺God castijt de syne wel
 maer hy verworpt de syne
 niet die hy verkoren heeft, so
 Rom.8. ende 11. staet.

Het Argument des 112. Psalms.

In desen Psalm beschrijft ons Daud die goetheyt ende milde liberaelheyt Gods, ende vermaent allen Christenen, dat sy met hantreyckinghe, die wt de warachtighe liefde koemt, God nauolghen, de sulcke sullen blijuen, maer de goddeloose worden wtgeroeyt, op dese wyse ende met dese woorden, vermaent oock Paulus alle Christenen, tot hantreyckinge 2. Cor. 8. ende 9.

Beatus vir qui timet.

I V.

Salich is de man die daer leeft.
In rechter ontsicht des Heeren,
End die een welgheuallen heeft,
In zijn gheboden en leeren,
Sijn zaet op aerden sal, krachtich zijn,
End t'zaet der vromen

t'welck God oock sijn,
In seghening sal vermeerē

Rijckdom en alle ouervloedt
Sullen in zijn huys wesen
Sijn gherechticheyt blijuen moet
Hoe seer hy hier is in vreesen
T'licht schijnt den vromen in duysterheyt
End worden ghetroost in teghenheyt
Door Gods ghenade ghepresen. ⁺

Weldadich is de goede man
Door wtlenen en gherieuen,
End al zijn saken hy wel kan
Met oordeel en stichting drijuen
Salich is hy want door gheen gheual
Beweecht hy nemmermeer werden sal
Den vromen man sal steits blijuen.

Van t'quaet gheruchte dat ouer koemt
Schroemt hy sick niet met allen
Want hy sick in den Heere roemt,
waer op t'herte is veruallen,
hy staet vast en vreest oock gaer niet,
Tot dat hy zijn vyanden siet,
na zijn begheerte oueruallen.

Hy deelet wt met herten bly,
En geeft van t'syne den armen,
Sijn gerechticheyt blijuet vrij,
Eewich mitds zijn ontfermen,
Syrien thorne verheuen staet,
vol eer, maer t'viants begheerte quaet,
Sal haest vergaen met karmen.

Met verdriet en toorn is hy beuaen
Dies bijt hy t'samen die tanden.

⁺Het officie des Christenen
mensches, die van God met
wterlicke segheninghe
begaeft is, is dat hy mildelick
wtdeelt als een goet
dispensier.

Maer t'zijnder tijt sal hy vergaen
Ende worden tot schanden
Want des schalckens begheeren al
Sal vergaen en komen ten val
Ouer alle de landen,

Het Argument des 132. Psalms.

Dauid van syne vyanden verdruct zijnde, begheert ende bidt hulpe van den Heere, toonende met een schoone gelijknisse des dienstknechts ende maeghts, syne sorchuuldige gehoorsaemheyt, die oock alle gheloouige sullen nauolghen.

Ad te domine leuau.

I V.

Mijn ooghen hef ick tot dy God alleyn
bewooner der hemelen Heere,
Recht als der knechten ooghen ghemeyn,
Sien op de milde hant haerer Heeren,
End

als der maeghden ooghen sien vrij,
op haer vrouwen hant, So sien wy,
Op God en onsen Heere. ⁺

So staen wy op onsen God en Heer,
Tot hy sick onser erbarme
Goedertierenlick doet met ons Heer
Ghenadelick hoort ons karmen
Want wy van smaedtheyt zijn versaedt
Ons siel is sadt van der rijcken smaedt
End der grootscher, O Heer erbarmet.

⁺Gedult ende
lanckmoedicheyd Dauids in
het cruyce ende lijden.

Het Argument des 142. Psalms.

Desen Psalm Dauids, die hy tot GOD ghesonghen heeft, als hy van Saul vloodt, ende in een hol verborghen was, is een warachtich ghebedt voor alle Christenen, in cruys ende lijden, als sy oock van de menschen verlaten zijn.

Voce mea ad dominum.

I V.

Met mijn stem tot den Heer ick roepen wil,
In myne nootwendicheyde
Met mijn stem tot den Heer ick bidde stil,
Versekert van zijn goetheyde,
Voor hem ick gantsch wtstorten sal,
Mijn belang, noodt verdriet misual,
In allerley teghenheyden.

Als mynen gheest met angst beuanghen is
 Kenstu alle mijn weggen
 Dat sy my onrecht doen is my bewist
 Met stricken ben ick beleggen
 Wan ick't alwijts en zijts sie aen
 Gheenen aenwijser ick schouwen kan
 In't vluchten is't my al teghen. ⁺

Niemant heeft mijnder sielen eenich acht
 Dan du O mijn God alleyne
 Daerom roep ick tot dy seer wel bedacht
 Mijn toevlucht en leefdeel reyne
 Aenmerckt mijn klaghe want ick nu saen
 Ben kleyn gheworden en kan niet staen
 Teghen mijn vyanden ghemeyne.

Verlost my van alle veruolghers fel
 Die my benouwen en roouen
 Leydt mijn siel Heer wt alle ghequel
 Op dat ick v prijse en loue
 Dan sullen die gherechtighe soet
 My omringhen en troosten vroet
 End prijzen v Heer hier bouen.

⁺David van alle menschen
 verlaten wesende, neemt zijn
 toevlucht tot God, het welck
 wy ooc na zijn exempel
 sullen na doen.

Het Argument des 145. Psalms.

Met desen lofsanghk die gaer fijn ende treffelick is, prijst ende loeft David, de mogentheyte goetheyte ende voorsienicheyte, mitsgaders oock die barmherticheyte Gods, die hy aen alle creaturen bewijst, maer in sonderheyte aen de gheloouighen, de welke hy hier in troostet, ende tot blyschape ende vrolickheyte vermaent.

Exaltabo te domine.

I. V.

Mijn Heer mijn God Koninck vol alder eeren,
dy verheffen en dynen naem vermeeren,
daghelicks wil ick, dy louten ende prijsen,
End eewelick dijn grootmaking bewijsen,
want seere groot end oock niet om doorgronden,

Is dijn goetheyt Heer tot allen stonden.

Alle eeuwen Heer end oock alle geslachten
 Die moeten steits vertellen dyne krachten
 Dies wil ick Heer dynen lof schoon verbreyden,
 En spreken vrij van dijn wonderlickheden
 So dat niemant dijns sterckheys sal vergeten
 Maer yghelick sal van dijn groot wonder weten.

Dijns goetheys groot, salmen ghedachtich wesen,
 Dijn gherechticheyt, vrijelick sal zijn gepresen,
 Die Heer is seer weldadich en barmhertich,⁺
 Tot toornicheyt lanckmoedich ende soethertich,
 Tot allen goet zijn bermherticheyt alleene
 Te bouen gaet alle zijn wercken reene.

⁺Daer is ter werelt gheen
 creatuer, die niet oorsake
 heeft de barmherticheyt Gods
 te prijzen, want men die siet
 in alle creaturen.

Dijn wercken al dy stedes Heer belijden
 Dy prijsen oock, de vrome t'allen tijden
 Die heerlicheyt dijns Coninckrijcks vermelden,
 Die menschen fijn, ende oock dijn kracht onselden
 Op dat sy dijn schoon daden openbaren,
 End d'heerlickheyt dijns koninckrijcks verklaren.

Dijn Rijck is Heer een eewich Rijck vol krachten,
 En dijn gheweldt duert in alle gheslachten,
 Die Heer bewaert en houdt vast die daer vallen,
 Hy recht oock op die daer zijn oueruallen,
 Aller ooghen staen op dy aen alle

zijden ⁺

En du gheefst hen spijsen in bequame tijden.

Du doest dijn hant open so wort ghesadicht
Door dy al wat met athen is begnadicht,
De Heer is recht in alle syne paden,
Goedertieren is hy oock in zijn daden,
De Heer is by alle die hem aenroepen
die sick op hem in der waerheit beroepen. ⁺

Hy doet den wil der ghener die hem vruchten,
End verhoort haer klaghen ende suchten
Die Heer bewaert alle die hem beminnen,
End verderft, die boos zijn van hert end sinnen,
Des Heeren lof ick altijd vermonden
End alle vleesch, sal synen naem steits konden.

Finis.

Ghedrukt te Embden, by
Gellium Ctematium.
An. 1559.

⁺God door zijn segheninge
ende genade spijset ende
voed alle dat leuen heeft.

⁺Merckt de kracht van der
vreese Gods.